

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
«ΠΑΤΡΙΩΝ»
ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ 3 Α
ΤΗΛΕΦ. 582

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑ
ΔΩΡΕΑΝ

Εκδιδόμενον τη Επιμελείᾳ Επιτροπῆς ἐν τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίον καὶ Ι. Μ. Δαρβέρῃ διευθύνοντος.

ΟΙ ΝΕΟΦΩΤΙΣΤΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ

Εἰς τοὺς διὰ τόσου αἵματος ἀπελευθερωθέντας ἀδελφούς ἡ ἐλευθερία δὲν χαρίζει μόνον δικαιώματα, ἀλλὰ πρῶτιστα ἐπιβάλλει καθήκοντα βαρέα, τοῦλάχιστον ὅσον τὰ ἐκπληρωθέντα ὑπ' ἐκείνων, οἵτινες τοὺς ἀπληλευθέρωσαν.

Θέλομεν λοιπὸν ν' ἀκούωμεν ὅτι οὐχὶ δυσφοροῦντες, ἀλλὰ μετ' εὐχρίνουσ χαρὰς ἐκτελοῦσι πᾶν ὅτι ἡ Πατρίς ἤθελε ζητήσῃ ἀπὸ αὐτοῦς.

Ἀσυνείηστοι εἰς τὴν ἐλευθερίαν ἃς προσέχουσιν ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον εἰς τὴν χρῆσιν τῆς. Ἄν ἡμεῖς ἐδῶ, οἱ ἀπὸ καιροῦ ἐλεύθεροι, τοῖς φαινόμεθα ὀλισθαίνοντες ἐνίοτε εἰς καταχρήσεις, τιμῆται μᾶλλον ἃς παρουσιάζονται ἢ μιμηταί.

Δὲν ἀρκοῦμεθα μόνον εἰς τὰ πλάτη τῶν προστεθεισῶν ἐκτάσεων, οὐδὲ εἰς τὰς μυριάδας τοῦ νέου πληθυσμοῦ.

Μὲ αὐτὰ μόνον κατ' ὄγκον ἐμεγαλύνθη ἡ πατρίς, ἀλλὰ τὸ ἥθικόν μεγαλεῖον ἰδίᾳ ἐκ τῆς ἡθικῆς ἐπιδράσεως προσδοκῶμεν, ἣν θ' ἀσκήσῃ ὁ πρωτοανοίγων τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸ φῶς τῆς ἐλευθερίας καὶ συγκρίνων τὴν γλυκύτητά του πρὸς τὸ σκότος, ὅπερ πρὸ μικροῦ κατεπίεζε τὴν ψυχὴν του.

Ἀσυνείηστοι εἰς τὸ σέβας τῶν νόμων, διότι νόμοι δι' αὐτοὺς ἕως τῶρα ἦσαν τῶν τυράννων των αἱ θελήσεις, ἀσυνείηστοι εἰς τὴν πειθαρχίαν, καθ' ἧς μάλιστα τοῖς ἐπεβάλλετο σθεναρὰ ἄμυνα, ἀσυνείηστοι εἰς τοὺς φόρους τοῦ αἵματος καὶ τοῦ χρήματος, οἵτινες οὐχὶ τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν φρούρησιν ἀλλὰ τὴν ταπείνωσιν καὶ τὴν ἐξόντωσιν των εἶχον κυριώτερον σκοπὸν, ἃς γονυπετῶσι τοῦ λοιποῦ εὐλαβῶς πρὸ τοῦ νόμου τὸν ὅποιον αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἐλευθέρως θὰ ψηφίζωσιν. Ἄς κλίνωσι τὴν κεφαλὴν πρὸ τῶν ἀρχόντων, οὓς αὐτοὶ οἱ ἴδιοι νομίμως θὰ ἐκλέγωσιν. Ἄς ἀποδέχωνται ἀσμένως καὶ ὑπερηφάνως τὴν τιμὴν τοῦ νὰ γίνωνται φρουροὶ τῆς πατρίδος καὶ λυτρωταὶ τῶν ἄλλων ἐκείνων ἀδελφῶν, οἵτινες πάσχουσιν ἀκόμη ὅσα αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἕως τῶρα ἐδεινοπάθουν. Ἄς προσφέρωσιν εὐγενῶς καὶ ἀπροσφασίτως τοὺς φόρους τοῦ χρήματος, δι' ὧν ἡ Πατρίς θὰ τελεσιουργῇ καὶ αὐτῶν τὴν εὐημερίαν καὶ πρόδον καὶ ἐαυτῆς τὴν ἰσχύιν καὶ ἐπικράτησιν.

Πρὸ παντὸς μία εὐγενεστάτη ἀμιλλα ἃς πληροῖ τὴν ψυχὴν τῶν νεοφωτιστῶν ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ ἀδελφῶν. Πῶς νὰ ὑπερβάλλωσι τοὺς ἄλλους εἰς αὐταπάρνησιν καὶ ἀρσίσωσιν ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τῆς Πατρίδος. Τὸ μεγαλεῖον τοῦτο μόνον διὰ θυσῶν δύναται νὰ συντελεσθῇ τρανῶτατον δὲ τούτου μαρτύριον αὐτὴ ἡ ἀπελευθέρωσις των.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ τῶν Ἀγίων Πάντων

(Ματθ. 10, 32—38 καὶ 19, 27—39).

Κείμενον

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ Μαθηταῖς. Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ¹ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ὅστις δ' ἂν ἀρνήσῃται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ ἐγὼ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. ὁ φιλὼν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλὼν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμέ οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ² ὅς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅτις οἱ ἀκολουθήσάντες μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ ὅταν καθίσῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ. ³ καὶ πᾶς ὅς ἀφῆκεν οἰκίαν ἢ ἀδελφούς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου ἐκατονταπλασίονα λήμεται καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει. Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι πρῶτοι.

Σημειώσεις

1) Ὁ μολογήσει ἐν ἐμοὶ — Πᾶς ὅστις δὲν θελήσῃ νὰ κρίνῃ ὅτι εἶναι μαθητὴς μου, ἀλλὰ λόγῳ καὶ ἔργῳ κηρύξῃ ὅτι πιστεύει εἰς ἐμέ. — 2) Καὶ ὅστις δὲν ἀρνεῖται ἐαυτὸν καὶ τὴν θέλησιν αὐτοῦ, καὶ δὲν ταπεινώνει ἐαυτὸν ὡς ὁ αἶψα τὸν σταυρὸν αὐτοῦ κατὰ δίκην. — 3) Ἰσραὴλ — τὸν ἐκλεκτὸν τοῦ Κυρίου λαόν, τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

ΟΙ ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΗΡΕΞ

Ἐκ τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστ. κεφ. ΙΑ' — 33—ΙΒ' 2.

Ἡ ὁρθόδοξος ἀνατολικὴ Ἐκκλησία γεραίρουσα τὴν μνήμην τῶν γνωστῶν καὶ ἀγνωστῶν πολεμιστῶν αὐτῆς ὡρίσεν ἡμέραν ἑορτῆς αὐτῶν τὴν μετὰ τὴν Πεντηκοστήν κυριακὴν, ἥτις καὶ ὀνομάσθη Κυριακὴ τῶν Ἀγίων Πάντων.

Τοιαύτη πράξις τῆς Ἐκκλησίας εἶνε πολὺ σπουδαία φέρουσα τὸν χαρακτῆρα αἰωνίου εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς ἄφαντες ἥρωας αὐτῆς, οἵτινες ἀσχυροὶ, μικροί, ἀγνωστοί, μὴ δυνάμενοι μεγάλαν τιμὴν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας νὰ προσέξωσιν, ἔδωκαν ἐν μυστικότητι τὸ ἀγνόν αὐτῶν αἷμα σπουδὴν ἐν τῷ θωμῷ τῆς προόδου τῆς Χριστιανικῆς κοινωνίας. Τοιοῦτοι μάρτυρες ἀγνωστοὶ εἶνε οἱ ἀποτελοῦντες τὴν πλειονότητα ἐν τῷ μαρτυρικῷ συνόλῳ καὶ ὡς λέγει ὁ Ἀπόστολος ἐν τῇ αἰρίᾳ ἀναγινωσκόμενῃ περικοπῇ τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς, ἀποτελοῦσι νέφος μαρτυρικόν. Εἶνε δὲ ἀγνωστοὶ διότι ὁ χριστιανισμὸς εἶνε ἡσυχία τῆς καρδίας δὲν εἶνε ἡρσικαὶ κόμπου καὶ ἐπιδείξεως, οἱ δὲ ὑπὲρ αὐτῆς θυσιασθέντες ἐν μόνῃ τῇ ἐσωτερικῇ αὐτῶν προσευχῇ

τοῦ μαρτυρίου τοῦ μεγάλου Θεσσαλοῦ, ἂν μὴ ἔσωζεν αὐτὸς προλαβούσα ἡ πτώσις τῆς πολιτείας τοῦ Ἁγίου Μάρκου ὑπὸ τὴν πτέρυναν τοῦ μεγάλου Κορσικανοῦ.

Ἀρκεῖ κατόπιν ἡ μνεῖα τῆς διατριβῆς τοῦ Κολοκοτρώνη ἐ Ζακύνθῳ τῶν ἀγώνων τοῦ Κωνσταντίνου Μεταξᾶ, ἐν Πελοποννήσῳ, τῆς πατριωτικῆς δράσεως τῆς λεγομένης Ἐπιτροπῆς τοῦ ἀγῶνος ἐν Ζακύνθῳ, ἣν ἀπετέλουν ὁ Διονύσιος Ρώμας, ὁ Παναγιώτης Στεφάνου καὶ ὁ Κωνσταντίνος Δραχῶνας, τῆς ἐν Ἡπείρῳ εὐγενοῦς θυρίας τοῦ Ναθαναὴλ Δομενεγίνῃ τῷ 1854 διὰ τὴν καταδειχθῆναι καὶ διὰ τοῦ ῥήματος αὐτῆς καὶ διὰ τοῦ αἵματος συνειργάσθη ἡ Ἐπτάνησος εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς μικρᾶς γωνίας, ἣτις ἀπέτέλεσε τὸν πρῶτον πυρῆνα Ἑλλάδος ἐλευθερίας.

Καὶ ὅτε δὲ, ποῖν ἡ κατέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ πρῶτος Βασιλεὺς, ἡ νικηφόρος Ἑλλὰς ἠδυνήθη νὰ κατασταθῇ τὸ πρῶτον εἰς ἐλευθέραν πολιτείαν, τίνα ἄλλον ἀνδείξαι κυριότην τῆς Ἑλλάδος οἱ ἡλιοκαεῖς παλαιομάχοι τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος ἢ τὸν μέγαν ἐκείνον Κερκυραῖον, εἰς οὗ τὰς δεξιὰς χεῖρας, τὴν ἐν τῇ πανευρωπαϊκῇ πολιτικῇ δεδοκιμημένην πέτραν, τὴν ὀρεῖαν διάνοιαν καὶ τὴν ἄκραν φιλοπατρίαν ἠδύναντο θαρροῦντες νὰ ἐμπιστευθῶσι τὰς τύχας τοῦ ἔθνους; Κοιμῶ ἡσυχος ἐν τῷ ἐρημικῷ σου τάφῳ τῆς Πλατυτέρας, Ἰωάννη Καποδίστρια, βέβαιος ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς οὐδέποτε θὰ λησμονήσῃ ἐκείνον, ὃν στοργικῶς ὠνόμασε Μπαρμπαγιάννην, ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς ὅλος θὰ μνημονεύῃ εἰσαεὶ εὐγνώμων τῶν μεγάλων σου ἐκείνων ὑπηρεσιῶν πρὸς τὸ ἔθνος. Τοιαῦται ἀναμνήσεις συνεχοῦς καὶ μακρᾶς ἀλληλεγγύης μετὰ τοῦ λοιποῦ ἔθνους, τοσαῦται ἐθνικαὶ ὑπηρεσίαι τῶν Ἰονίων, καθίστανον εἰς αὐτοὺς παρ' ὅλην τὴν ἀνάπτυξιν τῶν νήτων ἐπὶ τῆς Ἀγγλικῆς προστασίας ἔτι μᾶλλον ἐπώδυνον τὸν χωρισμὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος. Διὰ τὴν νῆειν μακρὰν τῶν ὁδῶν αὐτῆς ἐκείνοι, οἵτινες, καίπερ ἐν ταῖς πικροτάταις τῶν ἡμερῶν ὀλιγώτερον τῶν Τουρκοκρατουμένων παρ' Ἰονίου ἀδελφῶν; Διὰ τὴν νὰ μὴ διοικῶνται νὰ συμπράττωσιν εἰς τὴν ἐπαύξεισιν καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἀπελευθερωθέντος ἔθνους ἐκείνοι, οἵτινες εἶχον πρότερον ἐν πολλοῖς φωτισθῇ καὶ φωτίσει, ἀναπτυχθῇ καὶ ἀναπτύξει; Πῶς νὰ στερῶνται τῆς εὐκαιρίας νὰ καταβάλλωσι καὶ αὐτοὶ ἕνα λ' ἴον εἰς τὸ οἰκοδόμημα τὸ μικρὸν τῆς χθὲς ἥδυνάτο νὰ συναπεργασθῶσι μέγα; Πῶς νὰ μὴ μετέχωσι καὶ αὐτοὶ πάσης Ἑθνικῆς χαρᾶς, νὰ μὴ συνακουρίσωσι συναλγοῦντες γάλης Ἑλληνικῆς οἰκογενείας ἣν δὲν εἶχον διαλύσει οἱ περιπέτειαι μακρῶν αἰώνων, ἧς τὴν συναλληλίαν δὲν εἶχον διασπᾶσαι αἱ συμφοραὶ οὔτε ἡ διασπορά. Ἐξηκολοῦθουν νὰ αἰσθάνωνται ἐαυτοὺς συναποτελοῦντας σῶμα ἐν καὶ ψυχὴν μίαν μετὰ τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων καὶ σημαντικῶν αὐτῶν ἦθελον τὴν σημαίαν τῆς Ἑλλάδος ἐκείνοι, ἣν ὁ ποιητὴς καὶ ὁ μουσουργὸς εἶχον χαρίσει εἰς τὴν πατρίδα τὸν πανελλήνιον ἐθνικὸν ὕμνον.

Ἐντεῦθεν ἐγεννήθη ὁ πόθος τῆς ἐνώσεως. Ἐκείθεν ἐξεβλάστησαν οἱ ὑπὲρ αὐτῆς ἀγῶνες συνδεόμενοι πρὸς θυσιᾶς πατριωτικᾶς ἀνταξίας ἡρώων, πρὸς ὑπερορίας μαρτυρικᾶς, πρὸς καρτερικὴν θυμιαστικὴν ἀγῶνα, περιλαμβανόμενοι ὑπὸ τῆς αἰγλῆς φιλοπατρίας ὑπερόχου, περιλαμβανόμενοι σκηνᾶς συγκινητικωτάτης καὶ τέλος στεφθέντες ὑπὸ τῆς εὐτυχίας ἐκείνης, ἧς σήμερον ἐορτάζομεν τὰ ἐπινίκια.

Συνωδυνήθη μετὰ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων ἀπάντων καὶ συνηφράνθη, συνεδάκρυσεν ὁμοῦ καὶ συνωφρούθη καὶ ὁμοῦ μετὰ τῶν ἄλλων ἡσθάνθη ἐκ ἡμέραις χαρᾶς ἐπανερχομένην ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς τὴν γαλήνην καὶ τὴν αἰθρίαν. Πᾶς

νυγμὸς πλήσων τὰ σπλάγχνα τῆς Πατρίδος ἐκέντησε τὰ στήθη τῶν Ἰονίων, πᾶσαι ἐλπίς ἀναζωογονήσασθαι Πανελλήνιον. ἐρξίδρυνε μὲ τὰς ἀκτῖνας αὐτῆς καὶ τῆς ἐν νήσου τὴν καρδίαν. Ἐξῆσε καὶ αὐτὴ τὸν βίον τοῦ ὅλου καὶ συμμετέσχε τοῦ ἐθνικοῦ προγράμματος. Αἱ κάριοι σκιαὶ τῶν ἀπεργασμένων τὴν πολυπόθητον ἐκείνης πανηγυρίζομεν τὴν πεντηκονταετηρίδα, περιποιοῦντες ἡμᾶς ἐνταῦθα ταύτας τὰς ἡμέρας, δύνανται νὰ εἶναι χεῖς, ὅτι τὰς παραμονὰς τῶν ἡμερῶν τούτων ἐστὲν τὴν Ἐπτάνησον μετὰ τῶν Πανελλήνων ἐν νῶπῳ τοῦ στεφάνου δι' οὗ περιεκοσμήθη τὸ ἔθνος νικηφόρος.

Ἄνευ παραπόνου ἐρράντισε καὶ αὐτὴ μὲ τὸ αἷμα τῶν κνῶν τῆς τὰ παιδία μαχῶν πολυνέκρων. χαίρουσα καὶ μὲ τὰς δάφνας μεγάλων νικῶν, ἔχυσε καὶ αὐτὴ τὸ πᾶν ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ πολυκλαύστου Βασιλέως, ἐκείνου τοῦ ναυαγῶντος αὐτὴν τὴν παστάδα ἔθνους. Διὰ τοῦτο, δικαίως ἐορτάζουσα τὴν ἐν ἀρχαῖς τὴν ἀναμνηστικὴν πανήγυριν τῆς ἐνώσεως, μετὰ χαρᾶς βλέπει προϊστάμενον τῶν ἐορτῶν τούτων ἐν τῇ νικηφόρῳ Ἄνακτα, τὸν πατέρα τῆς πατρίδος. Ἀπὸ τῆς πτίζετα οὕτω τὰς ἡμέρας ταύτας καθ' ἃς τελεῖται τὰ θέρια, εἰς νέαν ἐθνικὴν κολυμβήθραν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν σου, οὗ αὐτὴ ἡ παρουσία οὗ πᾶς λόγος, οὗ πᾶν ἔργον, πᾶν νεῦμα, διαγράφει καὶ εἰς τὴν Ἐπτάνησον, ὡς εἰς πᾶν γένος, τὰς ἐντολὰς τῆς αὔριον, τὸ πρόγραμμα μέλλοντος. Εἶνε τὸ πρόγραμμα τὸ συνοψιζόμενον εἰς τὴν ἐκείνην τὴν λέξιν, ἣν ὡς στρατηλάτης ἐβροντοφώνησε πρῶτον ἀνὰ τὰς φάρραγγας τῆς Μακεδονίας καὶ ἐπὶ τὰς δειράδων τῆς Ἡπείρου καὶ μέχρι τῶν προθύρων τῆς Σαλαμίνας τοῦ στρατευομένου λαοῦ του. « Ἐμπρός, ἔμπρός. »

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα

Ἡ παράλογος ἀπαίτησις τοῦ Ἀρμοστοῦ Οὐάρδου ὅτι ὁ ἔθνος ἦδη ἐκδηλουμένη ἵνα ἀποκηρύξω τὰς περὶ Ἑλλάδος ἀρχάς μου, ἀντιστοιχεῖ πρὸς πλήρη ἀθέτησιν τῶν τίτλων Ἑλληνος Ἐπτανησίου, ὅστις ἦδη ἐν συγγεγῶ ἐξορίᾳ καὶ κατεστρατοῦ ἐπὶ τῶν βράχων τούτων, ἐπειδὴ προσβέβηκε ἀναπαύσασθαι αἰσθήματα οὐδόλως συνεχόμενα μετὰ τοῦ κατεστρατοῦ αὐτοῦ σώματος ἐν τῇ ἐρήμῳ αὐτῇ. ἄλλ' ἀπορροῖται ἐκ τοῦ φυσικοῦ καὶ ιστορικοῦ δικαίου καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἡμῶν συνειδήσεως. Ὡς πρὸς τὴν ἐτέραν ἀπαίτησιν τοῦ ἔθνους ὁμοσπῶν, ἡ ὑποσχρηθῶ ἐπὶ λόγῳ τιμῆς, ὅτι ἐπὶ τῇ θά ἀπέχῃ τῶν πολιτικῶν τοῦ τόπου μου, λέγω ὑμῖν, ὅτι πολιτικὴ ἀπραγία τοῦ πολίτου ὑπὲρ τοῦ τόπου αὐτοῦ, ἐκείνου ἐμφαντικῇ ἀθέτησιν τῶν καθηκόντων τοῦ πολίτου, ὁμοσπῶν ὅτι πᾶσα εὐγενὴς προσπάθεια καὶ ἀγὼν αὐτοῦ τῆς πατρίδος του ἐπιβάλλεται ἐξ αὐτοῦ τοῦ καλοῦ, τὸ ἐκείνου ἐπιιδώκει, καὶ μετὰ τοῦ ὁποῖου συνδέεται ἡ εὐθυμερία αὐτοῦ. Ἡ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐνέργεια τοῦ ἔθνους ἐπὶ τὸν ὅλον αὐτῆς, ἐπὶ τὴν αὐτὴν θέαν, οὐκ ἔστι λατρεία, ἀλλ' ὁμοσπῶν. Ὁμοσπῶν δὲ ἀνευ λατρείας, εἶναι σύμβολον κρὸν καὶ λέξις ἀνευ πραγματικῆς ἐργασίας. Ὡς πρὸς τὴν ἐπὶ τῇ πρῶτῃ, ὅτι ἐὰν ἀποποιηθῶ ἢ ἀποδεχθῶ τὰς ἀρχάς μου, τοῦ Ἀρμοστοῦ Οὐάρδου, τοῦ ἀρχιστοῦ ἐπὶ τρία εἰσὶν ὅσα παρασθῇ ἢ ἐξορία μου, ὅτι ἐὰν ἢ ἀπαγγεῖλω ἢ ἀπαυθῶ αὐθαρέτως ἐξουσιάζοντιν ὡς ἀνδράποδον ἐπὶ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἐντεῖθεν θὰ ἐξέλθῃ ἀνευ μορφῆς, ὡς εὐδαρῆς κήρυξ τοῦ περὶ Ἑνώσεως φρονήτός μου, ἡ ἐπὶ τῶν πετρῶν τούτων θὰ ἀπορροῖται τὸν ἄνθρωπον μου.

Δημήτριος Καλλιφίλος